

S. GARF TE ROTTERDAM.

Op de tentoonstelling in De Protector werd men, onder de dertig schilderijen die er waren, koppen, figuren, interieurs en bloemen, getroffen door twee kleine doekjes, zeer verschillend van aard, elk in zijn soort compleet, en die zeker tot de beste werken van dezen schilder mogen gerekend worden. Het eerste, Bij het vuur getiteld, is uit 1907. Het geeft een kijkje in een van de armelijke, vervuilde, het licht schuwende woningen van het boerenland; een hoekje bij de schouw, waar onverzorgd haar, door zon en wind verweerd, treffen door een mooie schemer waart, die teer versmelt met den opstijgenden rook uit een smeulend vuur, en waar het licht door een open deur verrassend naar binnen strijkt langs een oud grijs muurtje. Tusschen den rommel op den grond staat een oud moedertje met een kind bij het vuur, in lompen, een rood doekje om. Kleur, stemming en compositie, alles is voertreffelijk aan dit brok Larensch binnenhuis.

MEISJESKOPJE.

BIJ HET VUUR.

Naast dit doekje van verweerde kleuren, zag men, in een frischer gamma, een kleine naaktfiguur, waarvan de schildering van het vleesch, met het licht dat er langs gleed, teer en fijn aanvoeld was en goed doorwerkt.

Garf heeft zich in deze twee, geheel verschillende, onderwerpen uitgesproken. Hij is een knap teekenaar, een handig schilder. Met een vaste hand toetst hij alles zuiver op het doek en typeert hij raak en levendig. Zijn boerenkoppen, zijn oudemanstronies, zijn spinsters, zijn kinderen met vlassig blond, werden, treffen door levendige expressie. Zijn interieurs kenmerken goede stofuitdrukking, smaakvolle compositie. Zijn liefde gaat meer naar het schilderen om het schilderen, om het doen, om de techniek, dan dat hij hartstochtelijk het schoon der dingen innerlijk bemint. Zijn schildering is verzorgd; zijn hand wordt echter nooit door innerlijk woelenden hartstocht gestuwd. In zijn oude spinsters, hoewel knap

gedaan, vindt men nooit de ruige kwaststreek, dat schilders-élan, die vervoering, die voortspruit uit een diep en hartstochtelijk beminnen van het schoone. En in zijn bloemen, hoewel handig opgezet, geeft hij niet de innige aandoening van het schoone licht, van haar wonder-teere, broze vormen, van haar fellen kleurgloed. Wat hij geeft, komt eer uit zijn intellect en uit zijn vakbekwaamheid, dan uit zijn temperament.

* * *

Garf is in 1879 te Amsterdam geboren. Van zijn 13de tot zijn 16de jaar bezocht hij de Quellinusschool en van zijn 16de tot zijn 20ste de Kunstnijverheidsschool, terwijl hij 's avonds naar het naakt op de academie teekende. Daarna studeerde hij een jaar op de schilderklas en werkte voor den prix de Rome.

Toen ging hij, om uit te rusten, naar Laren, met het voornemen er eenige dagen te blijven, doch... hij bleef er 10 jaar.

Ofschoon het typische van de binnenhuizen en van Laarder boeren en kinderen hem aantrok, vooral toen hij pas in Laren woonde, heeft hij zich toch nooit in dit onderwerp gespecialiseerd. De laatste jaren van zijn verblijf aldaar voelde hij zich meeraangetrokken tot die gegevens, welke aanleiding gaven tot een ander kleurgamma en tot een psychologie van een verfijnder soort, dan hij zijns inziens, in de Larensche gegevens kon vinden. In 1913 vestigde hij zich te Amsterdam, waar hij naast naaktstudies, interieurs en stillevens ook nog boerentypes bleef schilderen en zich vooral toelegde op portretten. Hij maakte o.a. het portret van Jhr. de Ranitz (den Haag), van Jhr. de Jong van Beek en Donk en van Henri Albers (in het Suasso museum).

De eerste tentoonstelling van zijn werk hield hij in den Larenschen Kunsthandel te Amsterdam in 1908, waar hij een „Meisjeskopje” verkocht voor het Museum te Boekarest. A. O.

HET TOILET (1911).

